

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2003 • τεύχος 5ον

Διεύθυνσις Περιοδικού

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 174, Τ.Κ. 542 49 ΧΑΡΙΑΛΟΥ • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Ἐγκρ. Ὑπουργ. Ἀποφάσεως 10893/95

Περίοδος Γ' ἔτος Α'

Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 2003 - Ἀριθ. τεύχους 5

Ἱεραρχίας τῆς Γ.Ο.Χ. Ἰωάννης, ἱεροσολίμων καὶ Ἰκόνων ἡγούμενος κ. Θεόδωρος Α' (1961-1990)

Ἱεραρχίας τοῦ Ἀργιναίου κ. Εὐθύμιος (1965-1982)

ΙΔΡΥΤΗΣ Ὁ Ἀειώνιος Προτοτύπηλος καὶ Ἀρχιγραμματίης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Εὐγένιος Τσίμπρος (1965-1982).

* Ἔτος ἱδρύσεως τοῦ Περιοδικοῦ Ὀκτώβριος 1950

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ἹΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τηλ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως: 2310-300177

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.

Διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπευθινθε:

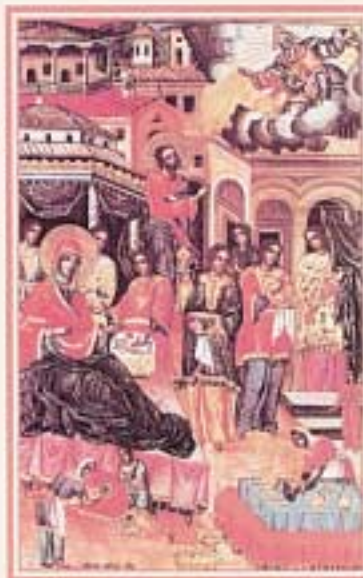
Περιοδικόν

• ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ •

Κασοσταναυποπόλεως 174, 502 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20€
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 50\$

Τὸ ὄραμα τοῦ προσώπου Σωφρονίου αὐτὰ τὸ ὅτι οἱ οὐδὲν εἶδεν ἐν τῇ ἰσότητι τοῦ Θεοῦ Πατρὸς (Πλάτ. Ζ 55,56). Εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα εἰκὼν πικρὴ ἐν ἡ παρίσταται ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος. Ἀπὸ Ἑλλ. Βεζαντ. Χαρογράφου τοῦ 9ου αἰῶνος (Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Παριίων).

Εἶναι τὸν Γενθίαν τῆς Θεοτοκίας. Εἰσπίνετα ἰσότης ἡ Θεὸς ΠΑΤΗΡ ἐπιφανῶν. (Φωτογραφία τοῦ Ἰβαν αὐτῆς Μονῆς Ρίως ἐν Βουλγαρίᾳ). Ἡ ἰσότης τῶν Γενθίαν τῆς Θεοτοκίας ἐπιφανῶν ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Σαταβόριαν ἰσότης ἰσότης.

Αἰσθητικὸν ἔπος ἡ Γέννησις τοῦ Θεοτόκου γὰρ ἰσότης πικρὴ ἡ ἀσκήσιος ἐν σοὶ γὰρ ἈΝΕΤΙΣΑΝ Ὁ ΗΑΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ὁ ΘΕΟΣ ἰσότης καὶ ἰσότης τῆς ἀσκήσιος ἰσότης τῆς ἀσκήσιος καὶ ἀσκήσιος τῶν ἰσότης, ἀσκήσιος τῆς ἰσότης τῆς ἀσκήσιος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

1) Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ, ΑΝΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΑΚΤΙΣΤΟΣ	39
2) ΕΚΔΟΣΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΑΧΕΙΟΥ	42
3) ΒΟΗΘΗΜΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΝ	43
4) ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ» ΕΧΕΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗ ΕΣ 4 ΤΟΜΟΥΣ	44
5) Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΟΣ	45
6) ΤΟ ΑΚΤΙΣΤΟΝ ΦΩΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΙΩΝΣ ΓΕΝΗΘΗΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ	46
8) ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ	47
9) ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	48

Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ, ΑΝΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΑΚΤΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΠΛΗΡΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΘΕΟΣ

Αι άναφουεσαι άντίχριστοι Αιρέσεις μέ άρχηγούς τούς αίρεσιάρχας Λάμπρον Κτενάν, καί Παναγιώτην Άλεξόπουλον εκ Πατρών οί όποιοι παρέσιρον καί τούς κληρικούς καί λαϊκούς εις τάς έβραϊκάς καί χιλιαστικές αίρέσεις αυτές, διακηρύσσουν ότι ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ δέν είναι προαιώνιος καί όποιος πιστεύει τό αντίθετον είναι οικουμενική.

Η αίρεσις αυτή, ότι ο Χριστός δέν είναι προαιώνιος, συνδέεται άλυσιδιωτά μέ δεκάδες άλλες αίρέσεις αι όποια έχουν καταδικασθη από όλας τας Άγίας καί Οικουμενικές Συνόδους καί από όλους τούς Άγιους Πατέρας.

Η Ορθόδοξος Εκκλησία του Χριστού μάς διδάσκει επί 2000 χρόνια ότι ο Ίησους Χριστός είναι ο

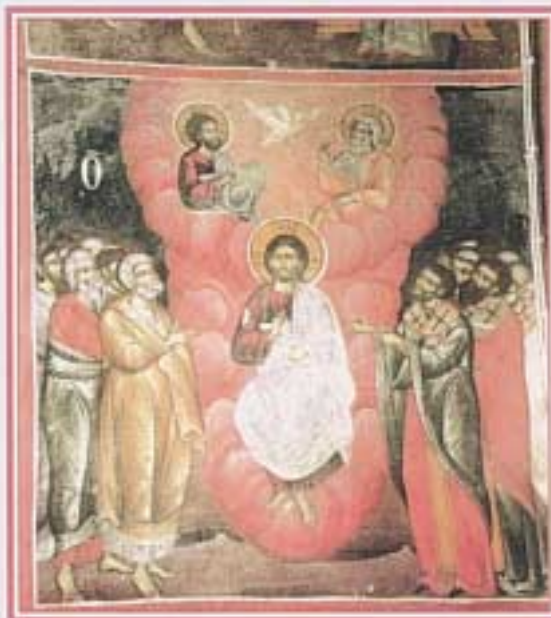
ΘΕΟΣ καί ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ τών άπάντων.

Έάν δέν είναι προαιώνιος δέν δύναται ποτέ νά είναι ο Θεός.

Τά γνωρίσματα, οι χαρακτηρισμοί καί τά ιδιώματα του ΘΕΟΥ είναι άπειρα καί άμέτρητα, όπως καί ο Θεός είναι ΑΠΕΙΡΟΣ. Πρέπει δέ νά γνωρίζωμεν ότι εάν ένα καί μόνον έξ αυτών άφαιρεθη, τότε αυτομάτως, δέν ισχύουν καί όλα τά άλλα, τά όποια είναι κλιμακωτά, καί ως άλυσιδα συνδεδεμένα

καί άλληλοπεριχωρούμενα μεταξύ των καί έτσι παύομεν νά όμιλώμεν πλέον περί του Άληθινού Θεού, του Δημιουργού τών όλων, του όρατου δηλ. καί άοράτου σύμπαντος κόσμου.

Δέν είναι δυνατόν, π.χ. νά είναι Θεός καί νά μήν είναι Παντοδύναμος, ή Άναρχος, ή Παντοκράτωρ κ.λπ. Δέν είναι δυνατόν ποτέ νά είναι Θεός καί νά

«Όλος ην εν τοις κάτω καί τών άνω ουδολως άπην ο άπερίγραπτος ΛΟΓΟΣ, Συγκατάβασις γάρ Θεική, ού μετάβασις δέ τοπική γέγονεν...» (Ο ΙΕ οίκος από τούς χαριετισμούς της Παναγίας).
(Τοιχογραφία 15ου αιώνος εις Ί. Μονήν Αγίου Γεωργίου, Φενεσού Κορινθίας).

μήν είναι ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ!

Εάν ο Θεάνθρωπος Ίησους Χριστός δέν είναι προαιώνιος όπως διακηρύσσουν οι νεοφανείς Αιρεσιάρχαι, τότε ο «Χριστός» τους δέν είναι Ο ΧΡΙΣΤΟΣ του Ίεροϋ Εϋαγγελίου και δέν είναι Ο ΘΕΟΣ ήτοι το ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ της ΑΓΙΑΣ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΖΩΟΠΟΙΟΥ και ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ ή της ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΤΗΤΟΣ.

Καταχωρούμεν κατωτέρω όρισμένα μόνον εκ των άπειρων γνωρισμάτων και ιδιωμάτων του ΘΕΟΥ, εκ των οποίων εάν αφαιρεθῆ ἓνα, τότε παύομεν νά όμιλώμεν περι του Θεού.

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ:

Άναρχος, Απρόσιτος, Αόρατος, Άκτιστος, ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ, Πάνσοφος, Δημιουργός, Αλάθητος, Πανταχού Παρών, Παντοδύναμος, Αθάνατος, Πανίσχυρος, Ακατάληπτος και άγγελοις και ανθρώποις, Απερίγραπτος, Αμέτρητος, Άπειρος, Αώματος, Αύλος, Παντογνώστης, Υπέρθεος, Υπερούσιος, Ανέκφραστος, Απερνόητος, Αφθαστος, Υψιστος, Αεί Ών και ως αύτως Ών, Ασύλληπτος, Παντεπόπτης, Προάναρχος, Κτίστης και Δημιουργός των όλων του όρατου και άοράτου Κόσμου, Πανάγαθος, Παντέλειος και Υπερέλειος, Ζωοδότης ή πηγή της Ζωής, Αλήθεια και Αύτοαλήθεια, ό Ών και τό Άναρχον Φώς, Ό Βασιλεύς των Βασιλευόντων και Κύριος των κυριευόντων ό Αμέθεκτος τη ούσία και τη φύσει, Ανερμήνευτος και Ανεξιχνίαστος, Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΣ, Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΘΕΟΣ, Ο ΦΩΤΟΔΟΤΗΣ, Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ, Ο ΕΧΩΝ ΑΝΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΘΕΟΤΗΤΑΝ ΜΙΑΝ κ.λ.π., κ.λ.π.

Εκτός των άνωτέρω και όλα όσα παράγονται έξ αυτών, καθώς και άλλα άμέτρητα

και άπειρα διότι και ό ΘΕΟΣ είναι άπειρος, άπρόσιτος και ακατάληπτος και τό μόνον καταληπτόν του Θεού είναι, ή Ακαταληψία περι του Θεού όπως μάς λέγει ό Άγ. Ιωάννης ό Χρυσόστομος.

Τό ίδιο θά συμβῆ εάν αφαιρέσωμεν τά: Πανταχού παρών, Άναρχος, Παντοκράτωρ, Ακατάληπτος, Άκτιστος, Δημιουργός και Κτίστης των Άπάντων, ό Ών, Άπειρος, Υπέρθεος, και όλα όσα προαναφέραμε άνωτέρω και αυτά που δέν γνωρίζομε.

Έτσι λοιπόν εάν ό Θεάνθρωπος Ίησους Χριστός, δέν είναι προαιώνιος όπως πιστεύουν και διακηρύσσουν οι έν λόγω αιρεσιάρχαι και οι όπαδοί των τότε ό Χριστός αυτών δέν είναι Θεός του Ίεροϋ Εϋαγγελίου, των Άγίων Γραφών, δέν είναι ό Χριστός των Άγίων Οίκοιμενικών Συνόδων και όλων των Τοπικών και όλων των Άγίων της Όρθοδόξου Έκκλησίας.

Τότε αυτός «ό Χριστός» δέν είναι ό Χριστός τον όποιον δοξάζει επί 2000 έτη ή ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ διά της ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΣ της, δέν είναι ό ΧΡΙΣΤΟΣ της Όρθοδόξου Εικονογραφίας και τότε αυτός ό Χριστός των δέν είναι ΘΕΟΣ τό Δεύτερον Πρόσωπον της Μίας Άγίας και Τρισυποστάτου Θεότητος.

Τότε αυτός ό μη προαιώνιος «Χριστός» των είναι ένα ΚΤΙΣΜΑ ένα ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ με άρχή και τέλος και, δέν έγινε, δέν δύναται και ούτε πρόκειται νά γίνη ποτέ Θεός προαιώνιος.

Και ούτε μέχρι σήμεραν έχει γίνει προαιώνιος.

Έξ αυτού του ΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ των πηγάζουν και άλλα, όπως:

1. Κεφαλή της Έκκλησίας είναι ή ανθρώπινος φύσις του Χριστού διότι όπως διακηρύσσουν και πιστεύουν είναι όμοούσιος ή κεφαλή της εκκλησίας με τό σώμα της!!!

2. Δέν υπήρξε εκκλησία Θεού πρό Χρι-

στοῦ καί ὅσοι τό πιστεύουν δέν εἶναι ἐκ Θεοῦ ἀλλά ἐκ τοῦ διαβόλου!!!

3. Οἱ ἐπίσκοποι εἶναι διαδόχοι τοῦ Χριστοῦ, (διότι κατ' αὐτούς ὁ «Χριστός» ἀπέθανεν ἀφοῦ δέν εἶναι προαιώνιος) καί ἄφησε διαδόχους!.

4. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι τῆς Ἁγίας Τριάδος καί δέν θά ἀφήσῃ ὁ Χριστός τήν Ἐκκλησία του νά πέσῃ στά χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος.

5. Δέν σώζει ἡ Ἁγία Τριάς ἀλλά ἡ Ἐκκλησία πού ἔχει σάρκα καί χρονική ἀρχή.

6. Εἶναι αἰρετικοί ὅσοι πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι προαιώνιος.

7. Εἶναι αἰρεσις, λέγουν, νά τοποθετῆς τόν Χριστόν στήν θέσιν τοῦ ΥἱΟΥ καί ΛΟΓΟΥ.

Μέ βάσι αὐτάς τάς Αἰρετικάς καί Ἀντιχριστοῦς ἑβραϊκάς καί Χιλιαστικάς δοξασίας τῶν Χριστομάχων, (χριστομάχους τοὺς χαρακτηρίζει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), τότε καί ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτούς, ἐφ' ὅσον ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος, δέν εἶναι ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΟΥ ἢ ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ.

Δέν εἶναι ΘΕΟΤΟΚΟΣ (διότι δέν ἔτεκε Θεόν ἀλλά κτίσμα),

Δέν εἶναι ΘΕΟΔΟΧΟΣ (ἡ κοιλία Αὐτῆς),

Δέν εἶναι ΘΕΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ (διότι δέν ἐγέννησε Θεόν ἀλλά κτίσμα),

Δέν εἶναι ΘΕΟΜΗΤΩΡ,

Δέν εἶναι ΘΕΟΚΥΗΤΩΡ,

Δέν εἶναι Αἰεπαρθένος.

Ἄπαγε τῶν βλασφημιῶν των!!!

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ διδασκόμεθα ὅτι: «Ὁ Θεός ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ... ΔΙ' ΟΥ καί τοὺς Αἰῶνας ΕΠΟΙΗΣΕΝ» (Ἐβρ. Α' 1-2).

«...ἐν τῷ ΘΕῷ τῷ τὰ ΠΑΝΤΑ ΚΤΙΣΑΝΤΙ ΔΙΑ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...» (Ἐφρσ. Γ' 9).

«...ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚΤΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙ ΠΡΟΠΑΝΤΩΝ... ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙ Η

ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ...» (Κολασ. Α' 16-18).

ΑΓΙΟΠΑΤΕΡΙΚΩΣ διδασκόμεθα:

«ΠΙΣΤΕΥΩ... ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΝΑΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΦΩΣ ΕΚ ΦΩΤΟΣ ΘΕΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΕΚ ΘΕΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ ΟΥ ΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ Τῷ ΠΑΤΡΙ ΔΙ' ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΓΕΝΕΤΟ...» (Τό ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεως). (Α' καί Β' Οἶκ. Συνόδων).

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΩΣ διδασκόμεθα:

«Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν Ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον Τεκούσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον Σε Μεγαλυνόμεν» (Θ' ὠδή).

«Ἡ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟΝ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ ΣΠΗΛΑΙῳ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟΤΕΚΕΙΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΣ... ΠΑΙΔΙΟΝ ΝΕΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΑΙΩΝΩΝ ΘΕΟΝ» (Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων).

«Τῶν Οὐρανίων Ἀφίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτάς εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη πρὸς ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΜΑΡΙΑΝ βοῶν Αὐτῇ τό χαίρε ΣΥΛΛΗΨΗ ΥΙΟΝ τοῦ Ἀδάμ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ καί ΛΥΤΡΩΤΗΝ τῶν βοῶντων Σοι τῷ Χαίρε Ἀγνή» (τροπᾶριον Ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ).

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑΣ Μαρτυρίας περὶ τῆς ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ καί ΘΕΟΤΗΤΟΣ τοῦ Χριστοῦ παραθέτομεν καί εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους.

ΑΓΙΟΠΑΤΕΡΙΚΑΣ καί **ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑΣ** Μαρτυρίας περὶ τῆς προαιωνιότητος καί θεότητος τοῦ Χριστοῦ θά δημοσιεύσωμεν εἰς τὰ ἐπόμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ

Κατά τῶν ἀναφρυσῶν αἰρετικῶν, Θεομάχων, τῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιομάχων καὶ Νεοεκκλησιολόγων οἰκουμενιστῶν οἵτινες ἀρνοῦνται τὴν προαιωνιότητα τοῦ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὰ δύο προηγουμένα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας «ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ» ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τῶν ἀναφρυσῶν αἰρέσεων, τῆς ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ καὶ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΟΥ αὐτῶν καὶ τὴν εἰς τὸ πῦρ παράδοσιν τῶν αἰρετικῶν συγγραμμάτων καὶ τὸν αἰώνιον ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΟΝ. Εἰδικῶς εἰς τὸ προηγουμένον τεύχος τοῦ «Κ.Ε.Ο.» ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τῆς ἐκδόσεως Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου τῆς 3.3.2003 καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς κατὰ τῶν αἰρέσεων τῶν ἀναφανέντων εἰς τὰς ἡμέρας μας καθὼς λέγει καὶ ὁ Ἄποστ. Παῦλος: «ἐξ ἡμῶν ἐξηλθον ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν» (Α' Ἰωάν. Β' 19).

Εἰς τὸ παρὸν τεύχος ἀναδημοσιεύομεν τὸ ἐξωφυλλον τῆς ἐν λόγῳ Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου καὶ περίληψιν τῶν κυριωτέρων αἰρέσεων τῶν.

Αἱ κυριώτεραι ἀναφρυσῆσαι αἰρέσεις τῶν αἰοποῖται ἔχουν καταδικασθῆ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων: Τῆς Α', τῆς Γ', τῆς Δ', τῆς Στ' καθὼς καὶ τῶν τοῦ 14ου αἰῶνος γενομένων Συνόδων κατὰ τὰ ἔτη 1341, 1347 καὶ 1351 ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Οἱ ἐν λόγῳ αἰρετικοὶ προκειμένοι να ὑποστηρίζουν ὅτι δὲν ὑπῆρξε ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ πρὸ Χριστοῦ ἦτοι ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΣΧΕΣΙΣ ΕΝΩΣΙΣ μεταξὺ Θεοῦ καὶ λογικῶν ὄντων ἦτοι Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὰ ὅποια εἶναι κτίσματα καὶ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ ἐχάλκευσαν καὶ κατεσκεύασαν τὰς κάτωθι κυριωτέρας αἰρέσεις.

«Εἶναι δογματικὸν λάθος νὰ θάζωμεν τὸν Χριστὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀνάρχου Υἱοῦ καὶ Λό-

γου». (Κτενᾶς)

«Ὅσοι πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι προαιώνιος εἶναι αἰρετικοὶ οἰκουμενισταί! Διότι αὐτὸ εἶναι ἡ ρίζα τῆς οἰκουμενιστικῆς θεωρίας!!» (Κτενᾶς).

«Σφάλλουν δογματικὰ ὅσοι τοποθετοῦν τὸν Χριστὸν στὴν θέσιν τοῦ ἀνάρχου Υἱοῦ καὶ Λόγου». (Κτενᾶς).

Δηλαδή ἡ Ἐκκλησία ἡ ὁποία ψάλλει διὰ τῆς ὑμνολογίας ἐπὶ αἰῶνας ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ΘΕΟΣ, ΑΝΑΡΧΟΣ, ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ, ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ εἶναι αἰρετικὴ!!!

Οἱ αἰρετικοὶ αὐτοὶ ἔχουν ἀναίδειαν, φρενοδύλαβειαν καὶ πρόκλησιν δαιμονική, ἀλλοικῶς δὲν ἐξηγεῖται!

«Ὅσοι λέγουν ὅτι ὑπῆρξε ἐκκλησία Θεοῦ πρὸ Χριστοῦ εἶναι ἐκ τοῦ Διαιδολοῦ!» (Κτενᾶς).

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπειδὴ ἐδημιουργήθη ἐν χρόνῳ εἶναι Μόνον κτίσμα!» (Κτενᾶς-Ἀλεξόπουλος).

Στημιότισον ἀπὸ τῆς καταδικῆς, τὴν ἀναθεματισμὸν καὶ τὴν καίσιον (τὴν εἰς πῦρ παράδοσιν) τῶν αἰρετικῶν συγγραμμάτων τῶν συγγραστῶν Θεομάχων, τριαδομάχων, χριστομάχων καὶ ἐκκλησιομάχων ἀπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Χριστοστόμου ἐξωθεν τοῦ Τ. Ν. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Θεσσαλονίκης ἐκδόσιον κλήρου καὶ λαοῦ, τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας 3 Μαρτίου 2003.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἔχει ΚΕΦΑΛΗΝ τὸν ἐνανθρωπήσαντα ΘΕΟΝ ΛΟΓΟΝ καὶ ΥἴΟΝ τοῦ ΘΕΟΥ καὶ εἶναι ΑΓΙΑ ὡς ἐνωμένη μετ' Αὐτοῦ ὅπως ἡ κεφαλὴ μετ' τὸ σῶμα ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ δι' αὐτὸ εἶναι καὶ ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ἀλλοίως θὰ ἦτο μόνον ἀνθρώπινος. Δι' αὐτὸ τὸ Ἴερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεως μᾶς διδάσκει: «Πιστεύω ... εἰς ΜΙΑΝ ΑΓΙΑΝ...», πῶς λοιπὸν εἶναι Ἄγία ἂν εἶναι μόνον κτίωμα δημιουργηθὲν ἐν χρόνῳ;

Ἄλλοτε πάλιν λέγουν οἱ αἰρετικοὶ αὐτοί: «*Βγάζουν τὸν Χριστὸν ἀπὸ κεφαλῆ τῆς Ἐκκλησίας καὶ βάζουν τὴν Ἁγίαν Τριάδα!*»
 Δηλαδή πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι ὁ ΕΝΑΣ καὶ ἀχώριστος τῆς ΑΓΙΑΣ καὶ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ ἀλλὰ εἶναι ἄλλο πρόσωπον, τέταρτον ξένον καὶ μάλιστα ἐχθρικὸν πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἀφοῦ ὅπως γράφουν καὶ διακηρύσσουν εἰς τὰ αἰρετικά των φυλλάδια «ὁ Χριστὸς δὲν παραιτεῖται ἀπὸ Κεφαλῆ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν θὰ ἀφήσῃ ποτὶ νὰ φύγῃ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὰ

χέρια του καὶ νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος»!!!
 Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄλλα τὰ ὅποια παραγίνονται ἐξ αὐτῶν.

Ἡ Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος τῆς 3-3-2003. Παραπλεύρως τὸ ἐξώφυλλον καὶ ὀπισθόφυλλον αὐτῆς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ι.Μ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 ΜΕΤΑΝΟΗΣΙΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ
 ΜΕ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ
 ἸΕΡΟΝ ΑΓΙΟΜΕΛΕΤΑ, ΠΗ ΚΟΡΙΑΝ ΟΥΡΗ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣ

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις αὐτῆς ἐστὶν ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἀνεξαρτητοῦ τοῦ ἱεροῦ Συμβολίου. Ἡ ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις αὐτῆς ἐστὶν ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἀνεξαρτητοῦ τοῦ ἱεροῦ Συμβολίου. Ἡ ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις αὐτῆς ἐστὶν ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἀνεξαρτητοῦ τοῦ ἱεροῦ Συμβολίου.

ΒΟΗΘΗΜΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΝ

Ἄριστερά: Ἡ πρώτη σελὶς δωδεκάσελιδου φυλλάδιου τὸ ὅποσον ἐξεδόθη διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν πιστὸν χριστιανόν, εἰς τὴν προετοιμασίαν διὰ τὸ Μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως.

Το φυλλάδιον αὐτὸ εἶναι Β' ἐκδοσις δελτιωμένη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης, Αὐγουστος τοῦ 2003. Παρέχει σύντομες πληροφορίες διὰ αὐτὰ πού πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς ὅταν πρόκειται νὰ ἐτοιμασθῇ διὰ τὴν ἐξομολόγησιν. Ἐλπίζομεν νὰ ἐκδοθῇ καὶ τρίτη ἐκδοσις περισσότερον δελτιωμένη καὶ ἐμπλουτισμένη μὲ περισσότερα στοιχεῖα περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἡ ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις αὐτῆς ἐστὶν ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἀνεξαρτητοῦ τοῦ ἱεροῦ Συμβολίου. Ἡ ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις αὐτῆς ἐστὶν ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἀνεξαρτητοῦ τοῦ ἱεροῦ Συμβολίου.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ» ΕΧΕΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗ ΕΙΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΟΜΟΥΣ

Τό περιοδικόν «ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ» τό όποϊόν εξεδίδετο από τόν Ιούλιον τοῦ ἔτους 1996 ἕως καί τόν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 2002, ἦτοι ἐπί ἑπτάμιον ἔτη, ἔχει

διβλιοδετηθῆ εἰς τέσσερις πολυτελεῖς τόμους.

Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει τεύχη ἀπό τόν Ιούλιον 1996 ἕως καί τόν Δεκέμβριον τοῦ 1997.

Ὁ δεύτερος τόμος περιέχει τεύχη ἀπό τόν Ἰανουάριον τοῦ 1998 ἕως καί τόν Δεκέμβριον τοῦ 1999.

Ὁ τρίτος τόμος περιέχει τεύχη ἀπό τόν Ἰανουάριον τοῦ 2000 ἕως καί τόν Δεκέμβριον τοῦ 2001.

Ὁ τέταρτος τόμος περιέχει τεύχη ἀπό τόν Ἰανουάριον τοῦ 2002 ἕως καί τόν Δεκέμβριον τοῦ 2002.

Τά θέματα πού ἐδημοσιεύοντο εἰς ὅλα τά περιοδικά ἄπτονται τῆς ζωῆς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπό τό 1995 ἕως τέλους τοῦ 2002.

Διά τόν λόγον αὐτόν οἱ τόμοι αὐτοί δέν πρέπει νά λείψουν ἀπό τās διβλιοθήκας τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ὥστε νά ἐνημερώνωνται καί νά διδάσκωνται οἱ ἐρχόμενες γενεές διά τήν ζωήν, τήν δράσιν καί τοῦς ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἔχουν καλλιτεχνικό δέσιμο διά νά ἀποτελοῦν «κόσμημα» διά τήν διβλιοθήκην καί διά νά διατηρηθοῦν καί ἀντέξουν εἰς τό πέρασμα τοῦ χρόνου ὅσο τό δυνατόν περισσότερο. Ὁ ἀριθμός τῶν τόμων εἶναι περιορισμένος καί ἡ τιμή τους εἶναι 50 εὐρώ καί (5) τά ταχυδρομικά τέλη.

Οἱ ἐπιθυμῶντες νά τοῦς ἀποκτήσετε ἀπευθύνεσθε εἰς τήν διεύθυνσιν: ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Κων/λεως 174, Τ.Κ. 542 49 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη.

Ἀριστερά τά ἐξώφυλλα τῶν διβλιοδετηθέντων τόμων τοῦ περιοδικοῦ «ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»

Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΟΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

7. Δέν είναι ΘΕΟΔΟΧΟΣ.

8. Δέν είναι ΘΕΟΚΥΗΤΩΡ διότι δέν ἐκύησεν
ΘΕΟΝ.

9. Δέν είναι ΑΣΠΙΛΟΣ καί ΑΜΟΛΥΝΤΟΣ.

10. Δέν είναι ΘΕΟΝΥΜΦΟΣ.

11. Δέν είναι ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΣ ὅπως διδά-
σκουν οἱ ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ.

Ἡ Παναγία τότε δέν πρέπει νά λέγεται κατ' αὐτούς Θεοτόκος ἀλλά ἀνθρωποτόκος ὅπως τήν ἔλεγεν ὁ Αἰρεσιάρχης Νεστόριος καί ἄλλοι αἰρε-
τικοί.

Ἐάν ὁ Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος τότε ἡ
σύλληψίς του δέν ἐγένετο διά τοῦ Παναγίου
Πνεύματος.

Τότε ὁ Χριστός δέν πρέπει νά ἔχη γεννηθῆ
ὑπό τοῦ Θεοῦ Πατρὸς προαιώνιως καί ἀνάρχως.

Τότε δέν πρέπει νά λέγεται ΥἱΟΣ ΘΕΟΥ διό-
τι δέν ἔχει γεννηθῆ ὑπό τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
ΠΡΟΑΙΩΝΙΩΣ καί ΑΧΡΟΝΩΣ καί ΑΝΑΡΧΩΣ.

Τότε δέν πρέπει ἡ Ἐκκλησία νά φάλλῃ:
«Τόν ΣΥΝΑΝΑΡΧΟΝ ΛΟΓΟΝ ΠΑΤΡΙ καί
ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΤΟΝ ΕΚ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΕΧΘΕΝΤΑ
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν...» (Απολυτίκιον τοῦ πλ. Α' Πα-
ρακλητικῆ).

Τότε ἡ Παναγία δέν εἶναι Παρθένος!!! (ὅ μὴ
γένοιτο!).

Τό ὅτι ὁ Χριστός εἶναι προαιώνιος ἐκτός
ἀπό τίς Ἄγιογραφικές καί Ἄγιοπατερικές μαρ-
τυρίες ἀποδεικνύεται καί ἀπό πάμπολλες ἱμνο-
λογικές. Παραθέτομεν μερικές ἐξ αὐτῶν κατω-
τέρω.

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΩΡΙΑ τὰ ὁποῖα διδάσκουν
ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ΘΕΟΣ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ.

«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΝ
ΛΟΓΟΝ ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορη-
τως... βουληθέντα ἐποφθῆναι ΠΑΙΔΙΟΝ ΝΕΟΝ
ΤΟΝ ΠΡΟΑΙΩΝΩΝ ΘΕΟΝ» (Κοντάκιον προεόρ-
τιον τῶν Χριστουγέννων).

«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ΥΠΕΡΟΥΣΙΟΝ
ΤΙΚΤΕΙ καί ἡ γῆ τό σπῆλαιον Τῷ ΑΠΡΟΣΙΤῷ
προσάγει... δι' ἡμῶς γάρ ἐγεννήθη παιδίον Νέον,
ὁ ΠΡΟΑΙΩΝΩΝ ΘΕΟΣ» (κοντάκιον ἐορτῆς Χρι-
στουγέννων).

«Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ Ο ΘΕΟΣ
ἡμῶν...» (Απολυτίκιον ἐορτ. Χριστουγέννων)

«Ἐξέστη τά σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ Δόξῃ σου.
Σύ γάρ Ἄπειρόγαμε Παρθένη ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν
ἐπὶ πάντων ΘΕΟΝ καί τέτοκας ΑΧΡΟΝΟΝ
ΥΙΟΝ, πᾶσι τοῖς ἱμνοῦσι Σε σωτηρίαν βραβεύο-
ντα» (Εἰρμός Ε' τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου).

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρουβείμ καί ἐνδοξο-
τέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθό-
ρως ΘΕΟΝ ΛΟΓΟΝ τεκοῦσαν τὴν ΟΝΤΩΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΝ Σε Μεγαλίνομεν».

«Ἐπὶ Σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτί-
σις... Παρθενικόν καύχημα ἐξ ἧς ΘΕΟΣ ἐσαρ-
κώθη, καί παιδίον γέγονεν ὁ ΠΡΟΑΙΩΝΩΝ
ὑπάρχων ΘΕΟΣ ἡμῶν. Τὴν γάρ Σὴν Μήτηραν
ΘΡΟΝΟΝ ἐποίησεν καί τὴν Σὴν γαστέρα
ΠΛΑΤΥΤΕΡΑΝ Οὐρανοῦ ἀπηργάσατο. Ἐπὶ σοὶ
χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις δόξα Σοι».

«Τῶν οὐρανόων ἀσπίδων ὁ Γαβριήλ καταπτᾶς,
εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη πρὸς Παρθένον Μαρίαν,
βοῶν αὐτῇ τό χαῖρε, συλλήψη ΥΙΟΝ τοῦ Ἀδάμ
ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ, τόν ΠΟΙΗΤΗΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
καί λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τό Χαῖρε Ἀγνή».
(Τροπάριον Ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ).

«Ἡ Γέννησίς Σου ΧΡΙΣΤΕ Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως... σέ
προσκυνεῖν τόν ΗΛΙΟΝ τῆς Δικαιοσύνης καί σέ
γνωσκειν ἐξ ἸΥΦΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ, Κύριε δόξα
Σοι» (Απολυτίκιον Χριστουγέννων).

«Ἐλόγητός Σοι ΧΡΙΣΤΕ Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν ὁ
πανσόφους τοὺς ἁλίους ἀναδείξας καταπέμψας
αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον...»

«Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει ΧΡΙΣΤΕ Ο
ΘΕΟΣ ...» (Απολυτίκιον τῆς Μεταμορφώσεως).

(Τέλος)

ΤΟ ΑΚΤΙΣΤΟΝ ΦΩΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ

(Συνέχεια έκ του προηγουμένου)

Ο Βαρλαάμ επηρεασμένος από την φιλοσοφία και τον ούμανισμό δεν ήμπορούσε να έννοηση τόν ορθόδοξον τρόπον άσκήσεως και προσευχής των Άγιορειτών μοναχών ούτε την θεωρίαν του Θεού ως φώς, την όποιαν άπελάμβαναν οι έξ αυτών πνευματικώτεροι.

Γι' αυτό άρχισε να κατηγορή τούς μοναχούς ότι τό βλέπομενο από αυτούς φώς ήταν ή κτιστό ή τό φυσικό φώς του νοού. (Θεοκλ. Διον., 'Ο Άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς, σελ. 142). 'Έτσι οι μοναχοί πού κατά τόν Βαρλαάμ έξελάμβανον τά κτιστά και φυσικά φώτα ως τό Θείο Φώς, έπλανώντο. Κατά τόν ίδιο φιλόσοφο, ό άνθρωπος δεν ήμπορεί να ίδη τό θείο φώς, ως φώς της ούσίας του Θεού διότι ή ούσία του Θεού είναι άπρόσιτη.

Εάν ό Βαρλαάμ είχε δίκαιο, τότε ό άνθρωπος δεν θά ήμπορούσε να έλθη σέ πραγματική κοινωνία ζωής με τόν πλάστη και πατέρα του Θεού, να ένωθή μαζί Του, δεν θά ήμπορούσε να λάβη έμπειρία της Χάριτος του Θεού, δεν θά ήμπορούσε να άγιασθή, φωτισθή, θεωθή και άρα έμενε έξω από τή Βασιλεία του Θεού. Τό έργο του Χριστού θά άπέβαινε επί ματαιώ.

Τότε ό άγιος Γρηγόριος άπέδειξε την πλάνη του Βαρλαάμ και διευκρίνησε ότι ό καθαρός και άπαθής άνθρωπος ήμπορεί να ίδη τό φώς του Θεού, δηλαδή να οικειωθή την θεϊαν Χάρι, να θεωθή, διότι τό Φώς αυτό δεν είναι ή ούσία του Θεού, αλλά έέργεια της θεϊας ούσίας. **Η ούσία του Θεού πράγματι είναι άπρόσιτη στον άνθρωπο.** Οι έέργειές Του όμως πού είναι έξίσου άκτιστες και θεϊες όπως και ή ούσία του, είναι μεθεκτές, προσιτές και κοινωνητές από τόν άνθρωπο.

Τό θείο και Άκτιστο Φώς είναι έέργεια της θεϊας και άκτιστου ούσίας και άρα χωρίς να

είναι ούσία του θεού, είναι θείο και γι' αυτό φωτίζει και θεώνει τόν άνθρωπο.

Ο Βαρλαάμ δεν ήμπορούσε να διακρίνη ούσία και έέργεια στο θεό, και γι' αυτό ήρνεϊτο την θεά του Άκτιστου φωτός και άρα την θέωση του ανθρώπου.

Ο Βαρλαάμ έπέμενε στην πλάνη του και παρέσυρε πολλούς ούμανιστάς του Βυζαντίου. Ο άγιος Γρηγόριος έκαμε τότε μεγάλο άγώνα για να στηρίξη την ορθόδοξο πίστι και να έξωβελίση από την Ορθοδοξία την πλάνη. Ο άγών του δεν ήτο για την δικαιοσύ κάποιας φιλοσοφικής προτάσεως, αλλά για την δυνατότητα του ανθρώπου να θεωθή. **Ο Βαρλαάμ κατ' ούσίαν ήταν στην γραμμή του Άρείου.** Ο θεός του Βαρλαάμ δεν είναι ό θεός του Εύαγγελίου, αλλά ό θεός των φιλοσόφων, όπως και οι σημερινοί Χριστομάχοι οι όποίοι δεν πιστεύουν ότι ό Χριστός είναι προαιώνιος. Προβολή του ανθρώπου στον ούρανο και όχι αποκάλιψης του ζώντος θεού στον άνθρωπο.

Μέσα λοιπόν στο φωτιστικό Σώμα του Χριστού πού είναι ή Άγία μας Έκκλησία ήμπορεί ό τυφλός άνθρωπος να αναβλέψη και να απολαύση τό ύπέρφωτο Φώς των τριών θεϊων «φωτιστικών ύποστάσεων». (Όμιλ. ΚΒ', ένθ. άνωτ. σελ. 257).

Ο καθαρμένος από τά πάθη και προσευχόμενος νούς έχει τώρα την δυνατότητα να ένωθή με τόν θεό. Τότε «ως φώς αυτός, έαυτόν κατά την προσευχήν δρᾶ και θείο περιλάμπεται φωτί» (Ίπερ. Γ. Ηουχ. 1, 3, 7, σελ. 164).

Άν έτσι πορευόμεθα ως έχουμε την έλπίδα μας στον Κύριο και εάν εδώ, σ' αυτή τή ζωή, δεν καταξωθούμε της θεας του Άκτιστου Φωτός τουλάχιστον δεν θά στερηθούμε κάτι από την μακαρία θεά Του, στην αιώνιον ζωήν. **(Τέλος)**

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Ἡ καλλονὴ τῶν σεπτῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἡ ἁρμονία τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, οὐ εἰ ἄχραντε Κόρη, ὡς **Γενήσασα** ΘΕΟΝ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΝ». (Ἦχος Βαρός, τροπάριον τῆς Στ' Ὠδῆς πρῶτο). Θεοτοκάριον σελ. 153.

«Ἀθετήσαντα Χριστέ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ παραδείσου ἐξώρισας τὸν δὲ ληστήν οἰκτίρμων, ὁμολογήσαντα σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου» (Τροπάριον Μακαρισμῶν Λειτουργίας Κυριακῆς Γ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«Χαίρε ἡ Πύλη τοῦ ΘΕΟΥ, δι' ἧς διεῖλθε Σαρκωθείς ὁ ΠΛΑΣΤΟΥΡΓΟΣ, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε...» (Τροπάριον Μακαρισμῶν Λειτουργίας Κυριακῆς Γ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«ΘΕΟΤΟΚΟΝ, πάντες σε, τὴν ΘΕΟΝ ΚΥΗΣΑΣΑΝ ἐγνωμέν' τὸν τῆς ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΝΑ γάρ, **σεσαρκωμένον** ἀγνή ΓΕΓΕΝΗΚΑΣ...». (Τροπάριον Παρακλητικῆς Ἦχου Γ' ὠδῆ Ζ' Κανῶν τῆς Θεοτόκου).

«Ὁ ΠΛΑΣΑΣ κατ' εἰκόναν σου, φιλόανθρωπε, τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, **Σταυρωθείς** ἐν Κρανίῳ διέσωσας». (Τροπάριον Δ' ὠδῆς ὁρθου Κυριακῆς Γ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«ΛΟΓΟΣ ΘΕΟΥ, ὁ ΥΙΟΣ σου Παρθένε, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, οὐ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ, εἰ καὶ σάρκα **ἐμφυχον**, **ἐαυτῷ ἐκ σοῦ Διέπλασεν**» (Κανὼν Θεοτόκου Ε' ὠδῆς τοῦ ὁρθου Κυριακῆς Γ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«Ἴσος ΠΑΤΡΙ, ὁ ΥΙΟΣ τῆς Παρθένου, ΛΟΓΟΣ ΘΕΟΥ, Ὑπόστασις τελεία, ἐν δύο φύσει, Ἰησοῦς Ὁ ΚΥΡΙΟΣ, ΘΕΟΣ τέλειος καὶ ἄνθρωπος». (Κανὼν Θεοτόκου Ε' ὠδῆς τοῦ ὁρθου Κυριακῆς Γ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«ΑΝΑΡΧΟΝ ΦΩΣ καὶ περιεκτικόν, φά-

ους ὑπάρχον παντός ΧΡΙΣΤΕ ὁ ΘΕΟΣ τὴν ἐμὴν διάνοιαν τῇ ἐπιστάσει φωταγωγῆσον...». (Κανὼν Ἀσωμάτων Α' ὠδῆς ὁρθου Δευτέρα Γ' Ἦχος Παρακλητικῆς).

«Ἀφράστως τὸν **ΠΟΙΗΤΗΝ** γεγένηκας τῶν ὄλων Πάναγνε...». (Τροπάριον Τριαδικοῦ Κανόνος τῆς Κυριακῆς τοῦ Δ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«Ἰσοῦ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ προφήτου πρόφησις· σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, **ἔσχες ἐν ΜΗΤΡΑ τῶν ἐπὶ πάντων ΘΕΟΝ, καὶ τέτοκας ΑΧΡΟΝΟΝ ΥΙΟΝ**, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, τὴν Εἰρήνην βραβεύοντα». (Θεοτόκιον Ε' ὠδῆς ὁρθου Κυριακῆς Δ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«Ἐπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὤφθης ὡς τὸν **ΠΟΙΗΤΗΝ, ΤΕΚΟΥΣΑ καὶ ΚΥΡΙΟΝ**...». (Κανὼν Θεοτόκου Ζ' ὠδῆς ὁρθου Κυριακῆς Δ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

«**Τῶν Πατρικῶν σου Κόλπων**, μὴ χωρισθεῖς ΜΟΝΟΓΕΝΕΣ ΛΟΓΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ἤλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλοανθρωπίας, ἄνθρωπος γενόμενος **ἀτρέπτως**... μόνος ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ». (Στιχηρὸν Αἰῶν ὁρθου τῆς Κυριακῆς τοῦ Δ' Ἦχου Παρακλητικῆς).

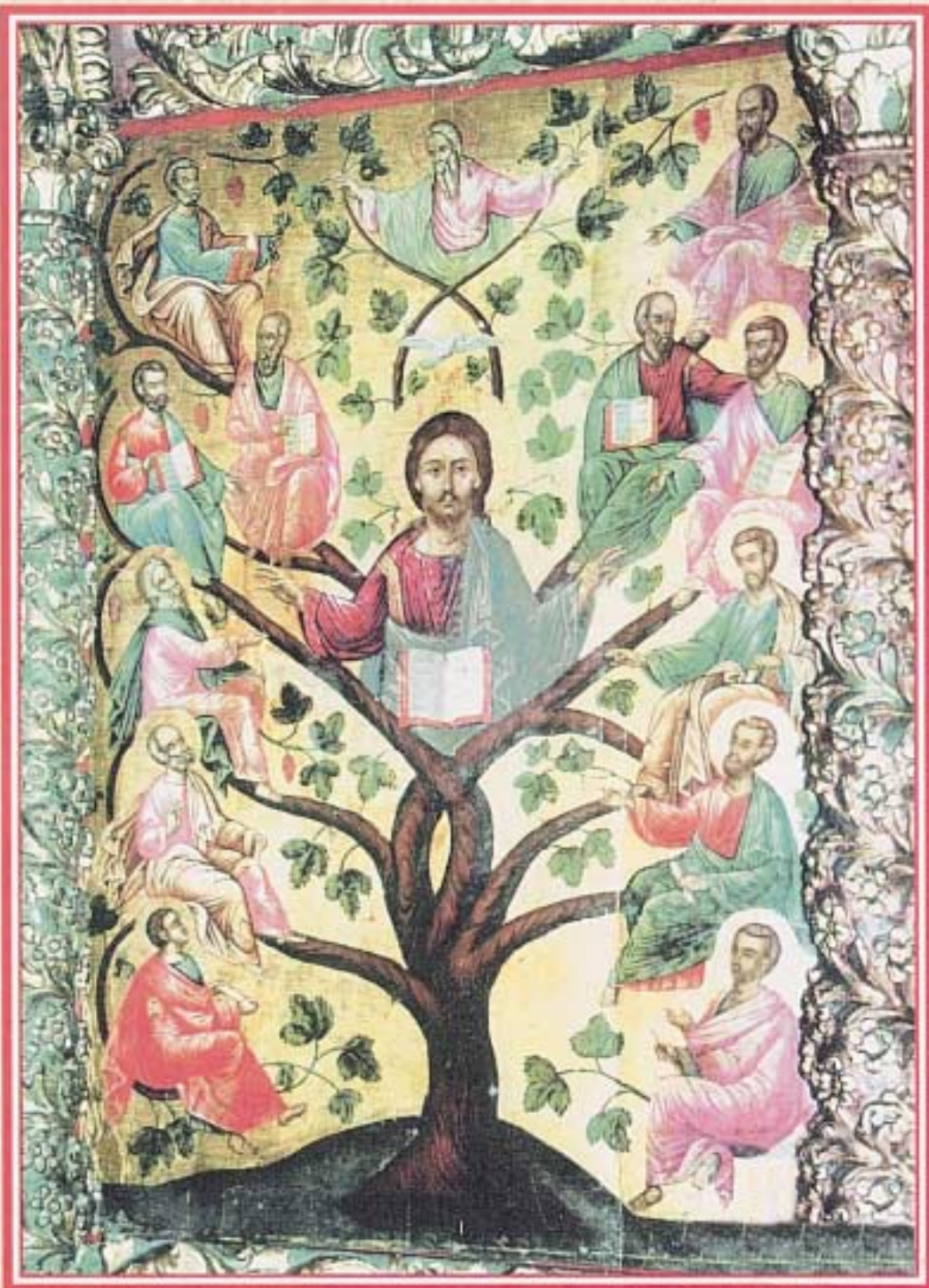
«ΟΛΟΣ ΗΝ ἐν τοῖς κάτω καὶ τῶν ΑΝΩ ΟΥΔΟΛΩΣ ΑΠΗΝ ὁ ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ Συγκατάβασις γάρ ΘΕΪΚΗ οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε καὶ ΤΟΚΟΣ ἐκ Παρθένου ΘΕΟΛΗΠΤΟΥ ἀκουούσης ταῦτα, **χαίρε ΘΕΟΥ ΑΧΩΡΗΤΟΥ χώρα**». (Ὄκος χαιρετισμῶν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου).

«Ἄχραντε ΘΕΟΤΟΚΕ, ἡ τεκοῦσα ἀρήτιως, **Πατρός τὸν ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΝ ΛΟΓΟΝ**...». (Ὄκος ὁρθου Παρασκευῆς Διακαινησίμου Πεντηκοστήριον).

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ ΘΡΟΝΟΥ ΘΕΟΤΗΤΟΣ, ἐν νεφέλῃ κοῦφη **ἸΑΘΕΝ** ΙΗΣΟΥΣ Ὁ ΥΠΕΡΘΕΟΣ...». (Εἰρμὸς Δ' ὠδῆς ὁρθου Δευτέρα Δ' Ἦχος Παρακλητικῆς).

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η ΑΜΠΕΛΟΣ: Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή ἡμεῖς τὰ κλήματα καὶ ὁ ΠΑΤΗΡ ΜΟΥ ὁ ΓΕΩΡΓΟΣ ἐστίν... (Ἰωάνν. ΙΕ' 1-8). Φορητὴ εἰκὼν τοῦ παρασπένου αἰῶνος εἰς τὸ τέμπλον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Βλασίου εἰς Τρίκαλα Κορινθίας.